

Значення ссавців у природі залежить, насамперед, від їхньої чисельності. На цей час великі звірі зустрічаються рідко, тому вони не мають істотного впливу на природні співтовариства (ценози). Але ссавці середніх та дрібних розмірів дуже поширені й відіграють у природі значну роль. Так, багато трав'яїдних ссавців (наприклад гризуни) з'їдають масу рослин та насіння цих рослин, і в той же час вони є джерелом харчування для деяких хижаків. Окремі ссавці сприяють поширенню плодів і насіння, впливають на поновлення рослинності. Деякі хижаки, поїдаючи трупи, виконують санітарну роль. Різноманітна роль ссавців і в житті людини. Багато хто з них служать об'єктами промислу, приносячи людині м'ясо, жир, хутро, технічну сировину. Сільськогосподарських тварин розводять для одержання продуктів харчування, сировини для промисловості. Поряд із цим серед ссавців є тварини, що завдають шкоди господарській діяльності людини (наприклад мишоподібні гризуни). Ряд ссавців є переносниками збудників небезпечних захворювань (наприклад, чуми, туляремії, кліщового енцефаліту й ін.).

Інтенсивний промисел на багатьох звірів, руйнування місць їх проживання і розмноження призвели до того, що на цей період зникло на Землі близько 120 видів тварин (морська корова, дикий бик-тур, дикий кінь тарпан, сумчастий вовк та ін.). Близько 350 видів ссавців перебуває під загрозою зникнення, тому потребують охорони та захисту. Усі вони занесені в Міжнародну Червону книгу, а також у Червоні книги окремих держав. З метою раціонального використання і відтворення ссавців у нашій країні проводиться система заходів відповідно до Закону про охорону та використання тваринного світу. Законом установлені певні терміни та норми полювання на промислових звірів, заходи щодо акліматизації, створення заповідників і заказників для охорони рідкісних видів, що знаходяться під загрозою зникнення. Поряд з охороною рідкісних видів і цінних хутрових звірів необхідно берегти та навіть розводити таких дрібних ссавців, як їжаки, землерийки, кажани. Ці звірята приносять велику користь людині, знищуючи

багатьох комах і мишоподібних гризунів, які шкодять сільському господарству і здоров'ю людини.

Червона книга: З метою контролю за рідкісними й вимираючими видами тварин, як уже згадувалося, в нас, як і в усьому світі, видається Червона книга. Над першою Червоною книгою в колишньому СРСР група вчених-фахівців працювала понад 15 років. У 1984 р. вийшло друге видання цієї книги, вже значно змінене, тому що деякі види тварин відно вили свою чисельність (рожева чайка, тундровий лебідь, кавказький тетерев тощо), а інші, котрим раніше ніщо не загрожувало, наблизилися до межі вимирання — чорно морська афаліна, сірий дельфін, чорний ведмідь, даурський їжак, сахалінська кабарга, карликовий тушканчик тощо, всього — понад 30 видів ссавців, 14 — рептилій, 17—пта хів. Уперше в цю Червону книгу були внесені риби — осетер, лососеві, карпові (всього дев'ять видів), молюски, рако подібні, черви, комахи, гриби й навіть лишайники. Всіх тварин в Червоній книзі залежно від їх кількості й ступеня загрози вимирання поділено на п'ять категорій — до першої віднесено ті, яким загрожує вимирання дуже серйозно й найближчим часом, до п'ятої — ті, що відновлені. У Міжнародну Червону книгу, включено 292 види й під види ссавців, 341 — птах, 36 — земноводних, 119 видів плазунів. Нині встановлено, що швидкість вимирання тварин зростає майже пропорційно збільшенню кількості людей і максимальних значень досягла за останні сто років. Усього за історію людства вимерло понад 150 видів і підвидів птахів і 110 видів ссавців, зокрема тур, тарпан, морська корова, дронт, безкрила гагарка, голуб-мандрівник.

Серед найважливіших заходів щодо охорони тварин слід назвати такі: по-перше, виховання природоохоронної свідомості у людей з дитинства до похилого віку всіма можливими сучасними засобами; по-друге - найсуворіша боротьба з браконьєрством, посилення інспекторського контролю в лісах, степах, на водоймах і річках; по-третє - допомога звірям: підгодівля їх у скрутні періоди, охорона від епідемій і антропогенних за-

бруднень, розселення в зручних для існування місцях, контроль за кількістю хижаків. Крім того, необхідні ретельне дослідження рідкісних і зникаючих видів, причин їх вимирання, розробка наукових основ для покращання ситуації, екологічних прогнозів на основі результатів екологічного моніторингу. Велике значення має також рекультивація зруйнованих людиною ландшафтів, відновлених ґрунтів, пасовиськ, луків, лісів, водойм згідно з науково обґрунтованими далекоглядними планами, активний розвиток заповідної справи. Добровільна робота з охорони тваринного світу не повинна обмежуватися знанням того, що не слід розоряти пташиних гнізд і мурашників, знищувати джмелів та інших корисних комах. Для цього недостатньо також виготовити й розвісити кілька шпаківень. Знання шкільного курсу «Тварини» допоможе кожному правильно і розумно поводити себе на природі, розвивати в себе вміння аналізувати всі господарські рішення, що приймаються щодо збереження природи. Фахівці з охорони природи систематично укладають списки найбільш рідкісних видів рослин і тварин, які знаходяться під загрозою вимирання, вони публікуються в так званих Червоних книгах. Міжнародна спілка охорони природних ресурсів (МСОП) не тільки публікує ці списки, але і збирає інформацію про причини, які призвели до зникнення, вживає засобів, які б призупинили вимирання та підвищили чисельність видів, що знаходяться під загрозою.